

unfoldingWord® Hebrew Bible

Judges

Version 2.1.28

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-03 Date:

2.1.28 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Judges
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
9	Chapter 10
9	Chapter 11
10	Chapter 12
10	Chapter 13
11	Chapter 14
11	Chapter 15
12	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
13	Chapter 19
14	Chapter 20
15	Chapter 21
16	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Judges

Chapter 1

¹ יהי אמורי מות יהושע וישראל בניו וישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל-הכנען בתחילה להלחם בו: ² ויאמר יהוה יעלה הנה נתתי את-הארץ בזאת: ³ ויאמר יהוה לשמעון אהוי עלה אתי בגורי וונלחמה בכנעני והלכתי גם-אנו אתך בגורלך וילך אתנו שמעון: ⁴ ויעל יהוה את-הכנען והפרץ ביזם וכום בזק עשרה אלפיים איש: ⁵ וימצאו את-אדני בזק בזק וילחמו בו וילו את-הכנען ואת-הפרץ: ⁶ יונס אדני בזק וירדף אחריו ויאחזו אותו ויקצטו את-בנותך זקי ורגלי: ⁷ ויאמר אדני בזק שבעים מללים בהנותך וידיהם ורגליהם מקרים היו מלקטים תחת שלוחין כאשר עשית כן שלמי' אלהים ויבאהו ירושלים וימת שם: ⁸ וילחמו ביהוה בירושלם ולידם וילכדה בתיה: ⁹ ואחרו ירדנו בני יהוה להלחם בכנען ושב ההר והשפלת: ¹⁰ וילך יהוה אל-הכנען היושב בחברון ושם-חברון לפני קריית ארבע וכיון את-ישע ואת-חימן ואת-תלמי: ¹¹ וילך מעם אל-יושבי דבר ושם-דבר לפנים קרייט-ספר: ¹² ויאמר כלב אשר-ינכה את-קרית-ספר ולדזה נתתי לו את-עכסה בתיה: ¹³ ולכדה עתניאל בזק-ךני את-כלב הקטן מכנו ויתרלו את-עכסה בתזו לאשה: ¹⁴ יהו בזבואה ותיסתה לשאול מאת-אביה השדה ותצנח מעלה החקור ויאמר-לה כלב מה-לה: ¹⁵ ותאמר לו הבהלי ברכה כי ארץ פגנוב מתנה לי גלית מים ותנלה כלב את גלת עליית ואת גلت תהיתך: ¹⁶ ובני קינו חתן משה על-מעיר התמירים את-בנין יהוה מדבר יהוה אשר בגבב עריך וילך ושב את-העם: ¹⁷ וילך יהוה את-שכונות אהוי וילו את-הכנען ושב צפת ויחרמו אותה ויקרא את-שם-העיר חרמה: ¹⁸ וילך יהוה את-יעזה ואת-גבולה ואת-אשקלון ואת-גובלות ואת-עקרון ואת-גבולה: ¹⁹ יהי יהוה את-ההר וירש את-ההר כי לא להוציא את-ישע את-חביבך ברזל להם: ²⁰ ויתנו לך את-חביבך כאשר דבר משה וירושם את-שלשה בין הענק: ²¹ ואת-הבוצי שיב וירושם לא הוישו בני בזמן ושב הבוטי את-בנין בירושלם עד היום הזה: ²² וועל בית-יוסוף נס-יהם בית-ישראל ועשינו עמק חס: ²³ ויתרו בית-יוסוף בבי-ישראל ושם-העיר לפנים לו: ²⁴ ויראו השמלים איש יוצא מורה עיר ויאמרו לו הראננו נא את-מנוא העיר ועשינו עמק חס: ²⁵ ונוראים את-מנוא העיר וכיון את-הארש ואת-האיש ואת-כל-משפחתו שלחו: ²⁶ וילך האיש ארץ החתים ובין עיר ויקרא שמה לו וזה שמה עד היום הזה: ²⁷ ואיהו יושב מונשה את-בניתה שאן ואת-בנותיה וואל-הכנען לשבת בארץ הזה: ²⁸ יהי כיריך ישראל וישם את-הכנען למס והוריש לא הורישו: ²⁹ ואפרים לא הוריש את-ישע את-בנינה היושב בקרבו בזמר: ³⁰ זבולון לא הוריש את-ישע קטרון ואת-ישע נהלה ושב הכנען בקרבו ויהו למס: ³¹ ואשר לא הוריש את-ישע עכו ואת-ישע צידון ואת-חלב ואת-אציב ואת-בלבה ואת-אפיק ואת-הרבח: ³² וושב חאשי בקרב הכנען ושב הארץ כי לא הורישו: ³³ נפטלי לא-הו-רש את-ישע בית-ישמש ואת-ישע בית-ענת ושב בקרב הכנען ושב הארץ הארץ ושבו בית-ישמש בית ענת הין להם למס: ³⁴ וילחצז נאמני את-בנין-[ה]ר-הורה כילא נתנו לזרת לעמך: ³⁵ ויאאל האמור לשבת בהר-הרים באילון ובשעלבים ותקביד בית-יוסוף ויהו למס: ³⁶ וגבול האמרי כמעלה עקרבים מהסלע ומעליה:

"strong= "H3427" x-morph= "He,Vqrmsc" lemma= "ישב" 1:27 ¹¹ ישב |

Chapter 2

¹ ויעל מלאריהו מרג'ג'ל אל-הביבים פ ויאמר עלה אתכם ממצרים ובאיו אתכם אל-הארץ אשר נשבעתי לאביכם ואמר לאי-אפר ברית-כם לעולם: ² ואתם לא-תתרתו ברית לישבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתען ולא-শמעתם בקהל מה-זאת עשitem: ³ וגם אמרתני לא-אגרש אותם מפניכם והוא לך לצלמים ואלהים יהו לכם לモחק: ⁴ יהי כדר מלאר יהו את-הבדברים האלה אל-כל-בנין וישראל ושאו העם את-יקולם ויבכו: ⁵ ויקראו שם-המקום ההוא בכם ויזבחו-ם ליהוה: ⁶ וישלח יהושע את-העם וילכו בני-ישראל איש לנחלתנו לרשת את-הארץ: ⁷ ויבדו העם את-יהוה כל ימי יהושע וכל | מי הנקנים אשר הארכו ומים אחורי יהושע אשר רוא את כל-מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: ⁸ יונת יהושע בזמנו עבר ונמה וער שרים: ⁹ ויקברו אוטו בגבב נחלתו בתמנת-חרס בהר אפרים מצפון להר-געש: ¹⁰ וגם כל-הדור ההוא נאSpo אל-אבתו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא-ידעו את-יהוה וגם את-המעשה אשר עשה ישראלים: ¹¹ ויעשו בני-ישראל את-הרע בעני יהוה ויבדו את-הבעליהם: ¹² ויעזבו את-יהוה | אלהי אבותם המוציא אתם מצרים וילכו אחריו | אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סובבותיהם ושתקוו להם ויכעסו את-יהוה: ¹³ ויעזבו את-יהוה ועבדו לבعل לעשורת: ¹⁴ ויחר-אף יהוה בישראל ויתנמ בזיד-ששים ותשסו אתם וימכרם בזיד אובייהם מס'בב ולא-יכלו עוד לעמוד לפני אובייהם: ¹⁵ בכל | אשר יצאו ודי-יהוה מיתה-ם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ¹⁶ ויקם יהוה שפטים וירושעם מיד שסיהם: ¹⁷ וגם אל-שפטיהם לא-שלעו כי נז אחרי אלהים אחרים ושותקו להם סרו מהר כו-הדר אשר קלון אבותם לשמע מצות-יהוה

לא עשו כן:¹⁸ וכי הרים יהוה | להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם מידי אוביהם כל ימי השופט כייניהם יהוה מנאקותם מפני לחייבם ודחקיהם:¹⁹ ויהיה | בימות השופט ישבו והשיטו מאוביהם לכת אחריו אליהם לעבדם ולהשתנות להם לא הפולר ממעליהם ומדרכם הקשה:²⁰ ויחר-אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את-בריתנו אשר צויתי את-אבותם ולא שמעו לךו:²¹ גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם אשר-עבז יהושע זיכת:²² למען נסوت גם את-ישראל השמנים הם את-זרה היה זה לא להלכתי בם כאשר שפנו אבותם אמלא:²³ וכן יהוה אמרתני קאלה לבתוי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע:

Chapter 3

¹ אלה הגוים אשר הנימ יהוה לנסות גם את-ישראל את כל-אשר לא-ידעו את כל-מלחמות כנען:² רק למען דעת דורות בני-ישראל למדם מלחתה נק א-שרלפניהם לא-ידעום:³ חמשת | סרני פלשתים וכלה-הכנעני והצדני והחו' ישב הרים הרים עד לבוא חמת:⁴ יהו' לנסות גם את-ישראל לדעת היישמעו את-מצות יהוה אשר-צוה את-אבותם בוד-משה:⁵ בני ישראל ישבו בהר לבנא חמת והאמרי והפרדי והחו' והבו':⁶ ויקחו את-בוניהם להם לנשין ואת-בוניהם נתנו לבנייהם ויעבדו את-אליהם:⁷ יעשנו בני-ישראל את-הרעל בעני יהוה וישכו את-יהוה אלהיהם ויעבדו את-הבעלים ואת-האשיות:⁸ ויחר-אף יהוה בישראל ומיכרבים ביד-cosa רשותיהם מלך אבם נהרים ויעבדו בני-ישראל את-cosa רשותיהם שכנה שניים:⁹ ויעשו בני-ישראל יהוה מושיע לבני ישוא ויעש את עתניאל ברקן אחיו כל-הקן מקנו:¹⁰ ותהי עלי רוח יהוה ושפט את-ישראל יצא למלחמה ויתן יהוה ביד-cosa רשותים מלך אבם ותען ידו על כושן רשותים:¹¹ ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בזקנוף:¹² ויספו בני-ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויתקל יהוה את-עגלו מלך-טואב על-ישראל על קיר-הבר בעני יהוה:¹³ ויאסף אליו את-בנוי עמו ועמלק יולר ויר את-ישראל וירשו את-עיר התמירים:¹⁴ ויעבדו בני-ישראל את-עגלו מלך-טואב שכונה עשרה שנה:¹⁵ ויעקנו בני-ישראל אל-ליהו ויקם יהוה להם מושיע את-האחד בזקנוף איש אטר ויד-מינו וישלחו בני-ישראל ביד-מנחה לעגלו מלך מואב:¹⁶ ויעש לו אחד חרב וליה שני פות גמד ארקה ויחוך אותו מתחת למדי על ויר ומין:¹⁷ ויקרב את-המנחה לעגלו מלך מואב ועגלו איש בריא מאד:¹⁸ כאשר כליה להקניב את-המנחה וישלח את-העם נשאי המנחה:¹⁹ והוא שב מורה-פסלים אשר את-הגולן ואמר דבר-סתור לי אליך המלך ויאמר להס מעצאו מעלי כל-העמדים עלי:²⁰ ואחד | בא אליו וואה' שב עלייה המקנה אשר-לו לבדו ויאמר אחד דבר-אליהם לי אליך ויקם מעלה הכסא:²¹ וישליך אחד את-ידי שמאלו ויקח את-התרב מעל ויר ימינו ותקעה בבטנו:²² וביא גם-הנצב אחר הלהב וייסר החלב بعد הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה:²³ ויצא אחד המסדרונה ויסגר דלתות הعليיה בעדו ונעל:²⁴ והוא יצא ויעבדו באו ויראו והנה דלתות הعليיה נעלות ואכמרו אך מסיר הוא את-רגליו בחדר המקה:²⁵ ויתלו עד-בוש והנה אוננו פתח דלתות הعليיה ויקחו את-המפתח ויפגחו והנה אוניהם ופל ארצה מות:²⁶ ואחד נמלט עד התמימה והוא עבר את-הפסילים ומפלט השערתה:²⁷ ויהי בבאו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני-ישראל מורה-ההר והוא לפניהם:²⁸ ויאמר אלהם ורדפו אחרי כי-נתן יהוה את-אובייכם את-מואב בזקנוף וירדו אחריו וילכדו את-מעברות הירדן למואב ולא-נתנו איש לעבר:²⁹ ויכו את-מואב בעת ההיא כעשרה אלפיים איש כל-שמון כל-איש תול ולא נמלט אש:³⁰ ותקגע מואב בין ההוראתם ותשהט הארץ שמןיהם שנה:³¹ ואחריו קיה שמגנ בזקנוף ויר את-פלשתים שיש-מאות איש במלך הבקר ויעש גם-הוא את-ישראל:

Chapter 4

¹ ויספו בני-ישראל לעשות הרע בעני יהוה ואחד מות:² וימכנים יהוה ביד-יבין מלך-כנען אשר מלך בחצרו ושר-צבאו סיס'א והוא ישב בחירות הגוים:³ ויעקנו בני-ישראל אל-ליהו כי תשע מאות וכב-ברזל לו והוא לחץ את-בנוי וישראל בחזקת עשרים שנה:⁴ ודבורה אשר נביאה אשת לפידות היא שפטה את-ישראל בעטה ההי:⁵ היהיא ושבת תחת-המר דבורה בין הרים ובין בית-יאל בהר אפרים ויעלו אליו בני-ישראל למשפט:⁶ ותשלה ותקרא לבך בז-אבני-עם מקדש נפתלי ותאכזר אליו הלא ציה | יהוה אלהי-ישראל לך ותשכת בהר תבור ויקחת עמו עשרה אלפיים איש מבני נפתלי ומגנו זבולון:⁷ ומשכתי אליו אל-ינבל קשון את-ישראל שר-צבא בין וא-רכבו וא-המן וגונתיהו בידך:⁸ ויאמר אלהי בך אם תחיל עמי והלכתי וא-ללא תלכי עמי לא אלך:⁹ ותאמר הלא אלך עמו אפס כי לא תהה תפארתך על-הדור אשר אתה הולך כי ביד-אשפה ימכר יהוה את-ישראל ותלך דבורה ותלך עם-ברך קדשה:¹⁰ ויעק בך את-זבולון ואת-ינבל תלי קדשה ויעל בר-לוי עשרה אלפיים איש ותעל עמו דבורה:¹¹ ויחבר קניינו ורדך מוקן מבני חרב חתן משה ויט וא-כלו עד-אלון בצענים:¹² ויגדו ליסרא כי עליה בנק בז-אבני-עם הרתבור:¹³ ויעק סיסרא את-כל-רכב תשע מאות רכב בך ולא-את-כל-העם אשר את-קדש:¹⁴ ותאמר-דבורה אל-ברך קום כי זה היום אשר-נתן יהוה את-ישראל בזון הלא יהוה יצא לפvier וירד ברך מוחר תבור ועשרה אלפיים איש אחריו:¹⁵ ויהם יהוה את-ישראל ואחרי המלחמה עד חירות הגוים וילך כל-מלחמות סיסרא לפ-ירב לא נשאר עד-אחד: ¹⁶ ועל המרכבה ונס ברגליו אל-אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין-יבין מלך-צצ'ו ובין בית חבר הקיני:¹⁸ ותצא יעל לקנאות סיסרא ותאכזר אליו סונה א-דני סונה אליו אל-תינא ויסר אליו האלה ותכסחו בשמייה:¹⁹ ויאמר אלהי השקיini מא-מים כי צמאתי ותפנוי

את הנאוד החלב ותשקהו ותכסחו: ²⁰ ויאמר אלהים עמד פתח האהל והיה אמ' איש ובוא ושאלך ואמרו הינשפה איש ואמרת אין: ²¹ ותקח נעל אשת-הבר את-הנעל האהן ותשים את-המקבבת בידה ותבונא אליו בלאט ותתקע את-הנעל ברקתו ותצנץ הארץ ותאנו ברכך רך רך את-ישראל ותצא יעל-לקראתו ותאמר לו לך וארָן את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליך והנה סיסרא נפל מלה וויתך ברקתו: ²² וככגע אלהים ביום ההוא את-בנוי מלך-ככגע לפניו בני ישראל: ²³ ותולר יד ביניישראל הלו וקשה על בנוי מלך-ככגע עד אשר הカリתו את-בנוי מלך-ככגע: ²⁴

11:4 ל בצענים | lemma="צענים" x-morph= "He,R:Np" strong= "b:H6815"

Chapter 5

¹ תשר דברונה וברך בראבינעם ביום ההוא לאמר: ² בפרק פרעות בישראל בהתקדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים הארץ רזנים אני לייהו אנכי אשירה אזלמר ליהו אלתי ישראל: ⁴ יהוה בצתאתך משודה אדים ארץ רעה גם-שבים נטו גם-ים מים: ⁵ הרים נזלו מפני יהוה זה סני מפני יהוה אלתי ישראל: ⁶ בימי שמג' בקענות ביום יעל חදל ארכות והלני נתיבות ילטו ארכות עקלקלות: ⁷ חදל פרזון בישראל חදל עד שקמתי דברוה שקמותי אם בישראל: ⁸ בחר אלרים חדשים אז לחתם שערים מגן אמי'ורה ולמה דברבים אלוף בישראל: ⁹ לביו לחוקני ישראל המתדים בעם ברכו יהוה: ¹⁰ רכבי אנתנות צחות ישבי על-מדין והלמי על-דרך שיחון: ¹¹ מקהל מחצחים בין משובים שם ותנו צדקות יהוה צדקת פרזון בישראל אז ירדן לשערם עם יהוה: ¹² עורי עורי דבורה שיחון דבר-ישיר קום ברך ושבה שביך בראבינעם: ¹³ אז ירד שריד לאדים עם יהוה וידלי בגבורים: ¹⁴ מני אפרום שרשם בעמלך אחדר בינו מינמי גבושים מני פכרי ירדן מתחחים ויזבולן משכים בשבט ספה: ¹⁵ ושדי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברך עמק שלח ברגוני בפלגות רואבן גדלים חקוקילב: ¹⁶ ולמה ישבת בינו המשפטים לשמע שackets עדרים לפלגות רואבן גדלים חקוקילב: ¹⁷ גלעד בעבר הירדן שכן זלו למאה ניגור אניות אשר ישב לתוכך ימים ועל מפרץיו ישבו: ¹⁸ זלוון עם חרף ונפשו למות ונופתלי על מרכמי' שעם מלכים ולחמו אז ולחמו מלכי' כנען על-מי מדין בצע סוף לא ליהו: ²⁰ מירושמים נלחמו הקובי'ם ממסולתם ולחמו עם-ישראל: ²¹ נחל קישון גרף נחל קדומים נחל קישון תדריכי' נפש עז: ²² אז הלמו עקיביסוס מדירות דירות אביריו: ²³ אוור מרוץ אמר-מלך יהוה ארו ארור ישבייה כי לא-באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים: ²⁴ תברך מנסים יעל אשת חבר הקיני מנסים באלה תברך: ²⁵ מים שאל חלב תננה בסכל אדי'ים הקוריבה חמאה: ²⁶ זיה ליתך תשלהה ויינה להלמותعمالים והלה מאחה ראהו ומוחצה וחופה רקהנו: ²⁷ בון רגילה כרע נפל שביב בון רגילה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדו: ²⁸ بعد החלון נשכה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשיש רכבו בזוא מדוע פטעי מרכבותיו: ²⁹ קהנות שרותה תעיניה אר-הא תא-שב אמירה לה: ³⁰ קלא ימואן יחלקו שלל נחם וחמתים לראש נבר שלל צבעים לסיק'א שלל צבעים ורכמה צבע ורקרים לצואני שלל: ³¹ וכן אבדן כל אוביון יהוה ואהבו צאת השם בוגרתתו ותשקי הארץ ארבעים שנה: ³²

Chapter 6

¹ יעשו בניישראל הכרע בעני יהוה ויתנэм יהוה ביד-מדין שבע שנים: ² ותען יד-מדין על-ישראל מפני מדין עשו להם | בני ישראל את-המנורות אשר ביהרים ואת-המערות ואת-המצודות: ³ היה אמ' רצען ישראל ועליה מדין ועמלך ובני-עדן ועלו עליהם וישחוון את-יבול הארץ עד-בזאע עזה ולא-ישאו מלחיה בישראל ושה ושור וחקורו: ⁵ כי המ ומקוניהם ועלו ואהלי'ם ובאו ¹¹ כד-יארבה לרוב ולهم ולמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: ⁶ וידל ישראל מאייד מפני מדין ויזעקו בניישראל אל-יהוה: ⁷ יהו כי-יעקו בניישראל אל-יהוה על אדות מדין: ⁸ וישלח יהוה איש נביא אל-בני וישראל ויאמר להם כה-אמ' יהוה | אל-הו יישרל ואנכי העלי'תי אתכם ממצאים ואכיה אתם מבית עבדים: ⁹ נאצל אתכם מיד מצרים ומיד כל-חציכם ואגרש אותם מפניהם ותננה لكم את-ארצם: ¹⁰ ואמרה לכם אני יהוה אלהים לא תראו את-אלתי האמרי אשר אתם יושבים בארץם ולא שמעתם בקולי: ¹¹ וכן מלך יהוה יישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליאוש בני אדי' ויהוה עפנו ולקה מטבח חיטים בנתה להnis מפני מדין: ¹² ויהי אלוי מלך יהוה ויאמר אלי' ואבוי לנו אמר הלא גבורי החיל: ¹³ ויאמר אלוי גדוען בון עז'ר ויהוה ותשנו בון חטב חיטים בנתה להnis מפני מדין אשר ספורה לנו אמר הלא ממצאים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בק' מדין: ¹⁴ ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את-ישראל מך מדין הלא שלחתיון: ¹⁵ ויאמר אלוי בו אדי' באה אושיע את-ישראל הנה אלפי הצל' במנשה ואכיה הצל' בבנ' ובשיטתי לי אוט שאתה מדבר עמי: ¹⁶ ויאמר אלוי יהוה כי אהיה עמר והכית את-מדין כאיש אחד: ¹⁷ ויאמר אלוי אמי' מצאתי חן בעיניך ועשית לי אוט שאתה מדבר עמי: ¹⁸ אל-הא תמש מזה עד-באי אליך והצאתי את-מנחת ווהנחת לפניך ויאמר אני אשב עד שובך: ¹⁹ וגדוען בא ויעש גדי'עים ואיפת-קמיה מצות הבשר שם בסל והפנק שם בפרור וויצא אליו אל-תנתת הלאה ווינש: ²⁰ ויאמר אליו מלך הארץ קח את-הגבש ואת-המצות והנה אל-הסלע הלא ואת-המפרק שפוך ויעש כן: ²¹ וישלח מלך יהוה את-קצתה המשענת אשר ביזו ויגע בבשר ובמצוות ותעל האש מרכצ'ו ותאכל את-הגבש ואת-המצות מלך יהוה הלא מעינוי: ²² וירא גדוען כימלאן יהוה הוא ס ויאמר גדוען אתה אדי' יהוה כירעל'ך ראיתי מלך יהוה פנים אל-פניהם: ²³ ויאמר לו יהוה שלום لك אל-תירא לא תמות: ²⁴ ויבן שם גדוען מזבח ליהוה ויקרא אל-יהוה שלום עד היום הזה עזנו בעפרה

25 בלילה ההוא זימר לו יהוה קח את־פרה־שור אשר לאביר ופר השנו שבע שנים והرسת את־זבחה הבעל אשר לאביו ואתי־האשרה אשר־עליו תכרת: **26** ובונית מזבח ליהוה אלהיך על ראש הפקעה זהה במערכך ולקחת את־הפר השני והעלית עולה בעצך האשירה אשר־תכרת: **27** ויקח גדי־ען עשרה אנשיים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא ואת־ב'־אביו ואת־אנשי העיר האשירה אשר־תכרת: **28** ונשיכמו אנשי העיר־בבקר והנה נתק מצבח הבעל והאשרה אשר־עליו כרתת ואת־הפר השני העלה על־המזבח הבני: **29** ויאמרו איש אל־רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשׁו ויבקשו ויאמרו גדי־ען ברי־ויאש עשה הדבר הזה: **30** ויאמרו אנשי העיר אל־יואש הוציא את־בניך ומתי כי נתץ את־מצבח הבעל וכי כרת האשירה אשר־עליו: **31** ויאמר יוואש לכל־אשר־עמדוז עליון האתם | תריבון לבעל אם־אתם תושיעון אותו אשר ויריב לו יומת עד־הבקר אם־אללים הוא יירב לו כי נתץ את־מצבחו: **32** ווקרא־לון ביום־ההוא וירבעל לאמר יירב בו הבעל כי נתץ את־מצבחו: **33** וכל־מدين ומלך ובנין־קדם נאספו יחדו ויעברו וחיננו בעמק יזרעאל: **34** ורוחם והוה לבשה את־גדעון ותקע בשופר וצעק אב־יעור אחרים: **35** ומלאכיהם שלח בכל־מנשה ויזעך גם־הו אחריו ומלאכיהם שלח באשר ובבלון ובונפתלי ועלו לקוראותם: **36** ויאמר גדי־ען אל־האללים אם־ישך מושיע בידי אתי־ישראל כאשר דברת: **37** הנה אנכי מציג את־צגת הצמר בגרון אם טל יהוה על־הגזה לבדה ועל־כל־הארץ תירוב וידעתו כי־תושיע בידי אתי־ישראל כאשר דברת: **38** ויהי־לון וישכם ממחורת ויר אתי־הגזה ומיצט טל מון־הגזה מלוא הספל מים: **39** ויאמר גדי־ען אל־האללים אל־ייר אפק ב' ואדבורה אך הפעם אנסה נארקה הפעם בגיןה יהי־לא חרב אל־הגזה לבדה ועל־כל־הארץ יהיה־טל: **40** ויעש אללים כן בלילה ההוא ויהי־חבור אל־הגזה לבדה ועל־כל־הארץ היה טל:

"strong= "H0935" x-morph= "He,\vqi3mp" lemma= בזא | יבאו ^י 6:5

Chapter 7

"strong= "H6742" x-morph= "He,Ncmsc" צליל" =lemma | צליל [1] 7:13
"strong= "c:H5127" x-morph= "He.C:\hw3mp" נס" =lemma | ניסן [2] 7:21

Chapter 8

¹ ואמרו אלהו איש אפרים מההזכיר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הילכת להלחתם במדינו ויריבון אותו בחזקה: ² זיאמר אליהם מהעשיתי עתה ככם הלא טוב עלות אפרים מבצור אביעוז: ³ בידכם גוטן אלהים אתשרו מdone אתערב ואתזאוב ומהיכלתי העשוי

ככם או רפהה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: ⁴ זיבא גדועו הירדנה עבר הוא ושלשים אמות האיש אשר אותו עיפים ורזהים: ⁵ ויאמר לאנשי סלות תנורא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כרעפים הם ואנכי רץ אחריו זבח וצלמנע מלכי מדינו: ⁶ ויאמר שמי סלוות אתי-ברכם אתי-קוצי המדבר עתה בידך כיננתן לצברך לחם: ⁷ ויאמר גדועו לנו בתה יהוה אתי-זבח ואתי-צלמנע מקדם לנצח ותשתי אתי-ברכם אתי-הברקים: ⁸ ויעל משם פנואל וידבר אליהם קזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סוכות: ⁹ ויאמר גמלאנש פנואל לאמר בשוני בשלום אתך את-המג'ל הזה: ¹⁰ זבח וצלמנע בקרוך ומוניהם עם חקשת עשר אלף כל הנוגדים מכל מנהה בני-קוזם הנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף רבו: ¹¹ ועל גדועו דורך השכווי מהם לבב ונגביה ור' אתי-המחנה והמחנה היה בטח: ¹² יונוסו זבח וצלמנע וירץ אתריהם וילך אטשני | מלכי מדין אתי-זבח ואתי-צלמנע וכל-המחנה החריד: ¹³ ישב גדועון בריואש מן-הפלחה מלמעלה החרס: ¹⁴ ולכד נער מאנשי סוכות וישראל והוא יכתב אליו אתי-זקיה שבעים ואתי-זקיה איש: ¹⁵ ובاء אל-אנשי סוכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפותם אותו לאמר הך זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך הייפים לחם: ¹⁶ אתי-זקנו העיר ואת-קוצי המדבר ואת-הברקים וידע בהם את אנשי סוכות: ¹⁷ ואת-מגדל פנואל ובצ' וירג את-אנשי העיר: ¹⁸ ויאמר אתי-זבוח ואל-צלמנע איפה האנשי אשר הרוגתם בתבורו ויאמר כהו גנער חרבו כי יא כי עוננו נער: ¹⁹ ויאמר אתני הם ציריה זבח וצלמנע קומ אורה לאי-הרגיתם לא-הרגיתם: ²⁰ ויאמר ליתר בכחו קומ הרג אותם ולא-שלף גנער חרבו כי יא כי עוננו נער: ²¹ ויאמר ראמון זבח וצלמנע קומ אתה וגנער-בנו כי באיש גברתו ויקם גדועון והרוג אתי-זבח ואתי-צלמנע וקוח אתי-ההרגנות אשר בצוואר גמליהם: ²² ויאמר איש-ישראל אל-גדרון משל-בננו גמ'אתה גמ'בננו נם בראנער כי הושענו מיד מדין: ²³ ויאמר אלהם גדועון לא-אימשל אני בכם ולא-ימשל בני בכם ויהו ימשל בכם: ²⁴ ויאמר אלהם גדועון אשלה מכם שאלה ומתונדי איש סם שללו כירזמי זבח להם כי ישמעאים הם: ²⁵ ויאמרו נתנו לנו ופרשו את-המחלה ושליכו שמה איש נום שללו: ²⁶ ויהי משקל נומי הzbא אשר שאל אלף ושבעים מאות זבח בלבד מרהשגרנות והנטאות ובגדין הארגן שעיל מלכי מדין ולבד מרהענוקות אשר בצוואר גמליהם: ²⁷ ויעש אוטו גדועון לא-פוד ויצג אוטו בעירו בעירה ויזנו קל-ישראל אחורי שם ויהי לגדועון ולביבתו למוֹשֶׁב: ²⁸ ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא ויספו לשאת ראמ' ותשקט הארץ ארבעים שניה בימי גדועון: ²⁹ וילר ירבעל בקיואש וישב בביתו: ³⁰ ולגדועון היה שבעים בנים יצאי ורכן כינשים רותה היו לו: ³¹ ופייגשו אשר בשכם יולדתו גמ'היא בן וישם את-שםו אבימלך: ³² גומת גדועון בקיואש בשכבה טובה ויקבר בקביר יאש אביו בעירה העורי: ³³ ויהי כאשר-מת גדועון וישבו בנין ישראל ויזנו אחריו הבעלים וישימו להם בעל ברית לאליהם: ³⁴ ולא זכרו בני ישראל את-הרגה אלהים הפעיל אולם מידי קל-איברים מסביב: ³⁵ ולא-עשו חד עם-בית ירבעל גדועון כקל-הטובה אשר עשה עם-ישראל: ⁶

Chapter 9

¹ וילר אבימלך בקיובעל שכמה אל-אתני אמו וידבר אליהם ואל-כל-משחת בית-אבוי אמו לאמר: ² דברו-נא באזני כל-בעל שכם מה-טונב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אס-משל בכם איש אחד וזכרתם כירעיכם וברכם אני: ³ וידברו אח-יאמו עליו באזני כל-בעל שלם את כל-הבדמים האלה ויט לבט אחורי אבימלך כי אמרו אנחנו הוא: ⁴ ויתנו לנו שבעים לפס מביית בעל ברית ושיכר בהם אחימלך אנשיים ריקים וPOCHIM וילכו אתי-זבוח ואתי-צלמנע אתי-ההרגנות אשר בצוואר גמליהם: ⁵ ויבא ית-אבינו ויהר אתי-זבוח ואתי-צלמנע בקיובעל הקטן כי נחבא: ⁶ ויאספו כל-בעל שכם וכלה-בית מלאו וילכו וימילכו אתי-אבימלך למילך עם-אלון מצב אשר בשכם: ⁷ ויגדו לויים וילר ייעמד בראש הרגברים וישא קולו ויקרא ואמרו להם שמעו אליו בעיל שכם ושמעו אליהם: ⁸ וילר הלכו העצים וילם מלך ויאמרו ליתת מלכה ¹ עלינו: ⁹ ויאמר להם זאת החלטתי את-דשני אשר-בי יכבדו אלהים והלכתי לועע על-העצים: ¹⁰ ויאמרו העצים לתאהנה לכיראת מלכי עליינו: ¹¹ ותאמר להם התאהנה החזרתי את-מתקי ואת-תנובתי הטובה והלכתי לנוע על-העצים: ¹² ויאמרו העצים לגפן לכיראת מלכי ² עלינו: ¹³ ותאמר להם הגפן החזרתי את-тирוש המשקה אלהים ואנשימים והלכתי לנוע על-העצים: ¹⁴ ויאמרו כל-העצים אל-הاعد לך מילך-עלינו: ¹⁵ ויאמר האט אל-העצים אם באקמת אתם משלחים את-למלך עליים באו חסן בצל ואם-אין תצא אש מרדאך ותאכל את-ארצנו הלבנון: ¹⁶ עתה אם-באמת ובתמים עשיטם ותמליכם את-אבימלך ואם-טובה עשיטם עם-ירבעל ועם-ביתו ואם-כגמול יקי עשיטם לו: ¹⁷ אשר-rangleם אבוי עליים וישליך את-נפשו מניך ויצל אתכם מיד מדין: ¹⁸ ואתם קומתם על-ביה אבוי היום ותהרגו את-בנינו שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בקאמתו בעיל-בעל שכם כי אחיכם הוא: ¹⁹ ואם-באמת ובתמים עשיטם עם-ירבעל ועם-ביהו היום זהה שמחו באבימלך ותשמח גמ'היא בכם: ²⁰ ואם-אין תצא אש מאבימלך ותאכל את-בעל שכם ואתי-ביה מילא ותצא אש מבני-בעל שכם ומכנית מילא ותאכל את-אבימלך: ²¹ יונס יותם וירח וילר באיה ותש שם מפני אבימלך אחיכו: ²² ווניש אבימלך על-ישראל שלש שנים: ²³ וישלח אליהם רוח רעה בין אבימלך ובין בעיל שכם ויבגדו בעיל-שכם באבימלך: ²⁴ לבוא חקס שבעים בקיובעל ודעם לשום על-אבימלך אחיכם אשר הרג אותם ועל בעיל שכם ואשר-חזון את-ידי להרג את-אתי: ²⁵ וישימו לו בעיל שכם מארבים על ראייה ההורם וינחלו את כל-אשר-יעבר עליהם בדור וגד לאבימלך: ²⁶ זיבא געל בזעבך ואתיו ויעברו בשכם ובטהורנו בעיל שכם: ²⁷ ויצאו השדה ויבצרו את-כרכימות וידרכו ויעשו הוללים ובאו בית אליהם ויאכלו וישתו ויקלו את-אבימלך: ²⁸ ויאמר געל בזענד מי-אבימלך ווישכם כי נعبدנו הלא בקיובעל זבל פקיון עבדו את-אנשי חמור אבוי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: ²⁹ וכי יתן את-העם הזה בידי ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך ורבה צברך עצה: ³⁰ וישמע זבל-שר-העיר את-דברי על-ברעבך ויחר אף: ³¹ וישלח מלאים אל-אבימלך בתרמה לאמר הנה געל ברעבך ואתיו באים לשכמה והם צרים את-העיר עלייה: ³² עתה קומ לולה אתה והעם אשר-אתך וארב בשודה: ³³ והיה בברך כזרם המש תשכם ופשט על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו

וצאים אלין ועשית לו כאשר תמצא יזרע: ³⁴ ויקם אבימלך וכל-העם אשר-עמו ליליה ויארבען על-שם ארבעה ראשים: ³⁵ ויצא געל בנו-יעבד ויעמך פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר-אתה מורה-ארב: ³⁶ וירא-געל את-ההרים והוא אמר אליו זבל את כל-ההרים אתה ראה כאנשיהם: ³⁷ וניסר עז לדבר ויאמר הנה-עם ויאמר אל-זבל הנה-עם יולד מושאי הרים ויאמר אליו זבל אלה אפוא פין אשר תאמר מי אבימלך כי נשבינו הלא זה העם אשר מסתבה בו צדנא עתה מדריך אלון מעוננים: ³⁸ ויאמר אליו זבל איה אפוא פין אשר תאמר מי אבימלך כי נשבינו הלא זה העם אשר מסתבה בו צדנא עתה מדריך אלון מעוננים: ³⁹ ויצא געל לפני עליו שכם וילחם באבימלך: ⁴⁰ וירדףו אבימלך ונלו חללים רבים עד-פתח השער: ⁴¹ וישב אבימלך בארכונה ויגרש זבל את-געל ואת-אחים משבת בשכם: ⁴² ויהי מלחמת ויצא העם השדה וגלו לאבימלך: ⁴³ ויקח את-העם ויחצם לשלה ראשים ויארב בשדה ונורא והנה העם יצא מורה-עיר ויקם עליהם ויכם: ⁴⁴ ואבימלך והראשים אשר עמו פשלו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על-כל-אשר בשדה ויכם: ⁴⁵ ואבימלך נלחם בעיר כל-היום ההוא ולכד את-העיר ואת-העם אשר-בנה הרג ויתך את-העיר ויזרעה מלחה: ⁴⁶ וישמעו כל-בעל מגדי-שכם ויבאו אל-ישראל בית אל ברית: ⁴⁷ וכן לאבימלך כי התקבצו כל-בעל מגדי-שכם: ⁴⁸ ועל אבימלך הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אתה ויקח אבימלך את-הקרדות בזדו' וקרת שוכת עזים וושאל וישם על-שכמו ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראייתם עשיית מהרו עשו כמוני: ⁴⁹ וזכירתו גמ-כל-העם איש שוכה וילכו אחיה אבימלך ושימו על-הארץ ויצותו על-העם את-הצריח באש וימתו גם כל-אנשי מגדי-שכם כאשר ואשה: ⁵⁰ וילך אבימלך אל-תבץ ויחן בתבץ וילכדה: ⁵¹ ומגדי-ען היה בתוך-העיר וינסו שמה כל-האנשים והנשים וכל-בעל העיר ויסגורו בעדם ויעלו על-גג הפנקל: ⁵² ויבא אבימלך עד-המגדל ולחם בו ויגש עד-פתח המגדל לשרכו באש: ⁵³ ותשלה אש אחד פלח רכב על-ראש אבימלך ותרץ את-גננותו: ⁵⁴ ווקרא מהרה אלה-הנער | נשא כליו זמור לו שלף חרבק ומותתני פון-יאמרו ליasha הרגתו ויד-הרו נערו וימת: ⁵⁵ ויראו איש-ישראל כי מות אבימלך וילכו איש מוקמו: ⁵⁶ ושב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את-שבועים אחיו: ⁵⁷ וזאת כל-רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליו-ם קללה יותם בז'ירבעל: ⁵⁸

^{8:9} ¹¹ מלוכה | lemma = "מלך" x-morph= "He,Vqv2ms:Sh"

^{12:9} ¹² מלוכי | lemma = "מלך" x-morph= "He,Vqv2fs"

Chapter 10

¹ ויקם אחיה אבימלך להושיע את-ישראל תולע בזפואה בזדון איש יששכר וחוא-ישב בשמי' בהר אפקים: ² וישפט את-ישראל עשנים ושלש-שנה ונימת ויקבר בשמי': ³ ויקם אחיה איש הגלעד וישפט את-ישראל עשרים ושתיים שנה: ⁴ ויהי-לו שלשים בנימ' רכבים על-שלשים ערים ושלשים ערים ללם לחים וקראי | חותן יairo ויקבר בקמונה: ⁵ וימת יairo ויקבר בקמונה: ⁶ ויספו | בני ישאל לעשות קרע בעני יהוה וינבדו את-הבעלים ואודה-עשתות ואטה-אלון ארם ואת-אליה צידון ואת | אלון צואב ואת-אלון בני-עמון ואת-אלון פלשתים ויעזבו את-יינה ולא עזזה: ⁷ ויחר-אף יהוה בישראל ומקרים ניד-פלשתים וביד בני עמון: ⁸ ויראו זרעו ואת-יבני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר עבר הירדן בארץ האMRI אשר בגדע: ⁹ ויעברו בזעמן את-הירדן להלחם גמ-ביהודה ובבנימין ובבבויות אפרים ותצר לישראל מאד: ¹⁰ ויעתקו בני ישאל אל-יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזנו את-אלוני וגעבד את-הבעלים: ¹¹ ויאמר יהוה אל-בני ישראל הלא ממצרים ומורה-אמרי ומ-בנוי עמן ומ-פלשתים: ¹² וצדונים ועמלק ממעון לחצנו את-כם ותצעקו אליו זאושעה את-כם מידם: ¹³ ואת-כם עזבתם אותו ותעבדו את-העם בבני עמן לא-יאסוף להושיע את-כם: ¹⁴ וכן ועקון אל-האללים אשר בחרותם במ המה יושיעו לכם בעת צרתקם: ¹⁵ ויאמרו בני-ישראל אל-יהוּקה קפלאנו לך וכי עזנו כל-התוב בעניך אך הצילנו נא הימים הזה: ¹⁶ ויטרו את-אליה הנכר מקרבים ויעבדו את-יינה ותקצר נפשו בעמל ישראל: ¹⁷ ויצעקון בני עמן ויחנו בגדע ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה: ¹⁸ ויאמר העם שרי גלעד איש אל-רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמן היה לראש כל-шибוי גלעד: ⁹

Chapter 11

¹ ופתח הגלעד היה גבור מיל והוא בראשה זונה ויולד גלעד את-יפתח: ² ותולד אשת-галעד לו בנימ' ויגדלו בני-האשה וינרשו את-יפתח ויאמרו לו לא-יתנמל בביתי-אבינו כי בראשה אחרית אתה: ³ ויברך ופתח מפני אחיו וישב הארץ טוב ויתלהו אל-יפתח אנשי ריקם ויאמרו עמו: ⁴ ויהי מימים ולחמו בזעמן עמי-ישראל: ⁵ ויהי כאשר-לעטמו בעיניהם עמי-ישראל וילכו זקנין גלעד לקחת את-יפתח מארץ טוב: ⁶ ויאמרו ליפתח לך והייתה לנו לחקין ונלחמה בבני עמן: ⁷ ויאמר ופתח זקנין גלעד הלא אתם שנאתם אוותי ותגרשו מabit ומדוע באתם אל-עתה כאשר צר لكم: ⁸ ויאמר זקנין גלעד אל-יפתח לך עתה שבנו אליך והלכת עמן ונלחמת בבני עמן והיית לנו לראש כל-шибוי גלעד: ⁹ ויאמר ופתח אל-זקנין גלעד אם-משבבים אתם אוותי להלחם בבני עמן ובנתן יתרה אותן לך זקנין גלעד לפסי אנכי אליה לך לראש: ¹⁰ ויאמר זקנין גלעד אל-יפתח והזיה שמע בינויינו אם-לא כדברך כן געשה: ¹¹ וילך ופתח עם-זקנין גלעד וישמו העם אוות עלייהם לרשך וחקין ודבר ופתח את-כל-דבנוי לפני יהוה במצפה: ¹² וישלח ופתח מלאכים אל-מלך בני-עמן לאמור מה-לי וכן כיבאת אל-לחם הארץ: ¹³ ויאמר מלך בני-עמן אל-מלך כי-לחתך ישראל את-ארצך בעלותו ממצרים מארנון ועד-היבק ועד-הירדן

ועתיה השיבה אתהן בשלום;¹⁴ ועוד ופתח ושלח מלכים אל-מלך בני עמו;¹⁵ ויאמר לו כי אמר ופתח לא-מלך ישראל את-ארץ מואב ואת-ארץ בני עמו;¹⁶ כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד-ים-סוף ויבא קדש;¹⁷ וישלח ישראל מלכים אל-מלך אדום | לאמר הארץ בארכץ ולא שמע מלך אדום וגם אל-מלך מואב שלח ולא אבה ושב וישראל בקדש;¹⁸ וילך במדבר ווסף הארץ אדום ואת-ארץ מואב ובא ממורח-شمש לארץ מואב ויתנו ב עבר ארנון ולא-באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב;¹⁹ וישלח ישראל מלכים אל-סיכון מלך הארץ אמר מלך חשבון ויאמר לו ישראל נער הארץ בארץ עד-מקומי;²⁰ ולא-האמינו סיכון את-ישראל עבר בגבולו | ויאסף סיכון את-יכל-עמו ייחסנו ביהצע וילחם עם-ישראל;²¹ ויתן יהוה אלהי-ישראל את-סיכון וא-יכל-עמו ביד ישראל וירש ישראל את כל-ארץ הארץ יושב הארץ:²² וירשו את כל-גבול הארץ מארון ועד-היבק ומורה-המדבר ועד-הירדן;²³ ענה ונעה | אלהי ישראל והויש את-הארץ אמר מפני עמו ישראל אתה תירשנו;²⁴ הלא את אשר יויש כמושלהו אתה תירש ואת כל-אשר הויש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש;²⁵ ועתה הטוב טוב אתה מלך ברצפומ מלך מואב הרוב רב עם-ישראל אם-מלחמות נלחם גם;²⁶ שבת ישראל בחשbon ובבנוטיה ובערעור ובבונותיה ובכל-הערים אשר עלי-ך ארנון שלש מאות שנה ומדו לע-הצלתם בעת הארץ;²⁷ ואני לא-חטאתי לך ואת עשה אתני רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין-ךני ישראל ובני עמו;²⁸ ולא שמע מלך בני עמי אל-בדרי יפתח נדר לייהו ועליתתו עליה;²⁹ ותקה עלי-פטח רום יהוה ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה ויעבר את-מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו;³⁰ וידר יפתח נדר לייהו ויאמר אמת-נתנו תנע את-בני עמו בזיה;³¹ היה היוצא אשר יצא מדלתי ביתך לקראותי בשובנו בשלום מבני עמו והיה לייהו ועליתתו עליה;³² ויעבר יפתח אל-בני עמו להלחם גם ויתנס יהוה בזיה;³³ יולם מערווע' ועד-באן מנות ערדים עיר ועד אבל קרמים מכיה גודלה מאד ויקנענו בני עמו מפני בני-ך ישראל;³⁴ ויבא יפתח המצפה אל-ቤיתו והנה בתו ויצאת לקראתו בתפיט ובמלחמות ורך היא וחיה איזלו מפנו בן א-זבת;³⁵ היה כראותך אותה ויקרע את-בגדיו ואמר אלה בת הכרע הכרעתי ואת-היה בעכרי ואני פצית-רפי אל-יהוה ולא אונל לשוב;³⁶ ונתאמר אכן אבוי פציתה את-יפן אל-יהוה עשה ל-ך כאשר יצא מופיע אחורי אשר עשה לך יהוה נקומות מאיביך מבני עמו;³⁷ ומתפרק אל-אביך עשה לך דבר זהה ברפה מקמי שנימ Chadshim ואלכה וירדתי על-ההרים ואבקה על-בטותי;³⁸ ואני ורונו;¹¹ יאמר לכני וישלח אותה שני Chadshim ותלך היא ורעותה ותבר עלבותיה על-ההרים;³⁹ ויהי מוך | שני Chadshim ותשב אל-אביה ויעש לה את-נדנו אשר נדר והוא לא-ידעעה איש ותהי-ך בישראל;⁴⁰ מימים | ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות בת-יפתח הגלעד ארבעת ימים בשנה:

"strong= "c:H7453" x-morph= "He,C:Ncbpc:Sp1cs" lemma=lemma | רועיתי 11:37

Chapter 12

ויצעק איש אפלויים צפונה ויעבר לפתח מודיען | עברת להלחם בגבניעמן ולנו לא קראת ללבת עמר ביתון | נשרף עליך באש:
2² ויאקרו ופתח אליהם איש רוב הייטי אני ועמי ובניעמן מואד ואזעך אתכם ולא יהושעתם אותו מיכם: ³ ואראה כי-איןך מושע ואישמה
נפשי בכפו ואעברה אל-בנין עמן ויתנס ויהוה בידיו ולמה עליתם אליו הרים הזה להלחם כי: ⁴ וקחצ' ופתח את-כל-אנשי גלעד וילחם
את-אפרים ויכו אנשו גלעד את-אפרים כי אקרו פלייטי אפרום אמרם גלעד בתור אפרים בתור מנשה: ⁵ וולך גלעד את-מבערת הירדן
לאפרים וזהה כי יאמרו פלייטי אפרום עברנה ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרוטי אתה ויאמר | לא: ⁶ ויאמרו לו אמן-גלא שבלת ויאמר סבלת
ולא יכו לדבר כן ויאחזו אותו ושיתחו אל-מעברות הירדן וויל' בעת ההיא מאפרום ארבעים ושנים אלף: ⁷ ושפוט ופתח את-ישראל ש'

Chapter 13

1 ייספו בני ישראל לעשوت הרע בעינוי יהוה ויתנעם יהוה ביד-פלשתים ארבעים שנה:² וזהו אוש אחדר מצרעה ממושחתת הדני ושמו מנוץ ואשתן עקרה ולא ילדה;³ וכן מאיריהו אל-אהשה ואמרו אליו הנה נא את-עקרה ולא ילדת והריית يولדת בן;⁴ עתה השMRI נא ואל-משתני יין ושכר ואל-תאכל קלטמא;⁵ הנה הרגה يولדת בן ומורה לא-יעלה על-יראשו כינזיר אל-הרים יהה הנער מורה בטן והוא יתול להוציא אתיישראל מיד פלשתים;⁶ ותבה האשה ותאמר לא-אישה לא-אמ' איש האלים בָּא אל' ומוראו כמראה מלך האלים נורא מאד ולא שאלתיהו איז-זה הוא ואת-שםו לא-הגד לי;⁷ ויאמר לי הנה הרגה يولדת בן ועתה אל-תשתי | יין ושכר ואל-תאכל קלטמא כינזיר אל-הרים יהה הנער מורה בטן עד-יום מותנו;⁸ ועתה מנוח אל-יוקה ויאמר בו איז האלים אשר שליחת בזא-עד אלנו ווילנו אה-געשה לנער היולד;⁹ ושמע האלים בקהל מנוח ונכא מלך האלים עוד אל-האהשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: **10** ותמהר האשה ותrzא ותגד לא-ישת ותאמר אלו הנגה נראת אל-הויש אש-רבא ביום אל'¹¹ ויקם ויל מנוח אחריו אש-מן ובא אל-האש

ויאמר לו האתא האיש אשר דברת אל-האשה ויאמר אני:¹² ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה-יהיה משפטהגעך ומעשה:¹³ ויאמר מלאן והוה אל-מנוח מכל אשר אמרתי אל-האשה תשمر:¹⁴ מכל אשר יצא מפניך הון לא תאל וינו ושקר אל-תשתת וכל-טמא אל-תתאל כל אשר צויתה תשمر:¹⁵ ויאמר מנוח אל-מלאן יהוה גענער אונער ונעשה לפיניך מה-יהיה אל-תאכל כל דברך¹⁶ וככדונך:¹⁸ ויאמר לו מלאן יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלא:¹⁹ ויאמר מנוח אל-מלאן יהוה מי שמרק כייבא לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עללה ליהוה תעלנה כי לא-זע מנוח כי-מלאן יהוה הוא:²⁰ ויאמר מנוח אל-מלאן יהוה מילא רעיכו דבך²¹ וככדונך:²² ויאמר לו מלאן יהוה להראה אל-מנוח ואל-אשטו אז זיע מנוח כי-מלאן יהוה הוא:²³ ויאמר מנוח זעפלו על-פניהם ארץך:²⁴ ויאיסף עוד מלאן יהוה להראה אל-מנוח ואל-אשטו אז זיע מנוח כי-מלאן יהוה הוא:²⁵ ותחל רום יהוה לפעמו במחנה-דין בין צרעה ובין אשタル:²⁶

"strong= "H1697" x-morph= "He,Ncmpc:Pp2ms" lemma= "דבריך | 13:17" 13:17 דבריך |

Chapter 14

¹ וירד שמשון תמןנה וירא אשה בתמננה מבנות פלשתים:² וועל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראויית בתמננה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה:³ ויאמר לו אביו ואמו האין בנות אחיך ובכל עמי אשה כי-אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל-אביו אותה קח-לי כריה*א* ושרה בעי*ב*:⁴ ואביו ואמו לא זידעו כי מירוחה היה כי-אתה הונא זמבקע מפלשתים ובעת ההייא פלשתים משלים בישראל:⁵ וירד שמשון ואביו ואמו בתמננה ובאו עד-קרמי תמןנה והנה כפר ארוזות שאג לקראות:⁶ ותצלח עליו רום והונה ושבועה כשבוע הגדי ומואמה און בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה:⁷ וירד וידבר לאשה ותישר בעינו שמשון:⁸ וושׁב מנים לקחה ויסר לראות את מפלת הארץ והנה עדת דברים בוגיית הארץ ודבש:⁹ וירדחו אל-כפו וילך קלור ואכל אל-אביו ואל-אמו יתן להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגוית הארץ רזה הדבש:¹⁰ וירד אביו אל-האשה וועש שם שמשון משטה כי כן יעשו הבחרים:¹¹ ויהי קרואתם אותו וקחו שלשים מרעים ויהו אתו:¹² ויאמר להם שמשון אחותה נגרא לאם-הגד תנידן אותה לי שבעת ימי המשטה ומצאתם ונתקי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בנדים:¹³ ואם-לא תחולו להגד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו חזקה חידתך ונשענה:¹⁴ ויאמר להם מהאל יצא מאכל ומעץ יצא מותוק ולא יכלו להגד החידה שלשת ימים:¹⁵ ויהי ביום השבעה ויאמרו לאשת-شمשן פטיאת-איש וגדר-לו את-החזקה פונשרף או-תור וא-ת-בְּתָא א-בִּירְשָׁנו קראתם לנו הלא:¹⁶ ותבר אשת שמשון עליו ותאמר רקי-שנאתנו ורא-הבתני החידה חזרת לבני עמי ול' לא הנזטה ויאמר לך הנה לאביו ואמו לא-הגדתי וילך אגיד:¹⁷ ותבר עליו שבעת הימים אשר-היה להם המשטה ויתן | ביום השבעה ויתן | וא-הגדלה כי-הציגתו ותגד החידה לבני עמה:¹⁸ ויאמרו לו אנשי העיר ביום השבעה בטרם יבא הדרסה מה-ה-וּתְוק מדבר וימה עז מاري ויאמר להם לו לא حرשות בעגלתי לא מצאתם חזתי:¹⁹ ותצלח עליו רום יהוה ויד אשקלון ומר מדם | שלשים איש ויהק את-ה-לְּצֹוֹת ויתן הסליפות למאיד החידה וימתו אף ויעל בית אביו:²⁰ ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

Chapter 15

¹ ויהי מימים בימי קציר-חיטים ויפקד שמשון את-אשטו בגדי עזים ויאמר אבאה אל-אשטי החדרה ולא-ינתןנו אביה לבוא:² ויאמר אביך אמר אcroft כי-שנא שנאתה ואת-תננה למרעך הלא אהתת הקטנה טוביה מכינה תה-יאן לך תחתיה:³ ויאמר להם שמשון נקייני הפעם מפלשתים קירעהה אני עם וילך שלשים-אות שועלם ויקח לפדים ופון זוב אל-זוב וושם לפיד אחד בירשנו הזבונות בתוך:⁵ ויבעיר-ראש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מנגש ועד-קמפה ועד-כרים זות:⁶ ויאמרנו פלשתים כי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמנוי כי-לקח את-אשטו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים ושרפו אותה ואת-אביה באש:⁷ ויאמר להם שמשון אם-תעשות צאת כי אם-נקמתי בכם ואחר אחדל:⁸ ו/or אוטם שוק על-יריך מכח גדולה וירד ווישב בסעיף סלע עיטם:⁹ ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחן:¹⁰ ויאמרו איש יהוה למה עלייתם עלינו ויאמרו לאסור את-شمשן עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו:¹¹ וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל-סער סלע עיטם ויאמרו למשון הלא ידעת כי-מושלים בנו פלשתים ומה-זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשייתי להם:¹² ויאמרו לו לא-סרך יולדנו למתה בבד-פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פרתפגען בי אתם:¹³ ויאמרו לו לא-כיאס נאסיך וונתנו בידם והמת לא-נמיין ויאסרו בשניט עבותים חדשים ויעלו מורה מורה-על:¹⁴ והוא-בא עד-ליך ופלשתים הרינו لكمראתו ותצלח עליו רום ותהיינה העבותים אשר על-ירועוטיו כפשטים אשר בערו באש וימסו אסורי מעל ודי:¹⁵ וימצא לח-חמור טריה ושולר פלחי מידו וויה-בה אלף איש:¹⁶ ויאמר שמשון בלחמי החמור חמוץ חמוץ-ים בלוני החרמי הפטוי אלף איש:¹⁷ ויהי ככלתו לדבר ווישלח פלחי מידו ויקרא לפקום ההוא גמת לח:¹⁸ ויאקם מאד ויקרא אל-יהוה ויאמר אתה גמת ביד-עבדך את-ה-תתשועה הגדלה

זה זאת ועתה אמות בצלם ונפלתי ביד הערלים:¹⁹ ובקע אליהם את-המכתש אשר-בלחי ויצאו מפניהם מים ונשת ותשב רוחנו ויחי עליך!
זהרא שמה עין הקורא אשר בלחוי עד היום זהה:²⁰ וישפט את-ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

Chapter 16

ולך שמשון עזתה וירא-שם אשה זונה ויבא אליה² לעתים | כאמור בא שמשון הנה ייסבנו ויארבו לו כל-הילה בשער העיר ויתחרשו כל-הלה לה לאמר עד-אור הבקר והרגננה³ יוישקב שמשון עד-חציו הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער-העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם-הברילין ונשען על-תמפיו ועל-טמן אל-ראש ההר אשר על-פנוי חרבון⁴ זיהי אחריכן וארכב אשה בנהל שرك ושם דליה⁵ יעלו אלה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אוטו וראי במה כהן גודל ובמה נוכל לו ואסרגנה לענטו ואנחנו נת-roleך איש אלף ומאה כסף:

וatom דלילה אל-شمשן הגדרה-נא לי במה כהן גודל ובמה תאסר לענותך⁶ זיאמרו אליך שמשון אס-יאסורי בשבעה יתרום לחם אשר לא-חרבנו וחליתי והייתי כאחד האדים⁸ יעולדה סרני פלשתים שבעה יתרום לחם אשר לא-חרבנו וטאסרה בהם⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמור אליו פלשתים עליך שמשון ונתקק את-היתרים כאשר ינתק פתיל-הנעורת בהריחו אש ולא נודע כהן אל-شمשן הנה התلت בוי ותדבר אליו כבאים עתה הגדרה-נא לי במה תאסר¹¹ זיאמר אליו אס-אסור ואס-רונו בעבורם חדים אשר לא-נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדים¹² ותתקק דלילה עבטים חדשים וטאסרה בהם ותאמור אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל רערתי כחוט¹³ ותאמור דלילה אל-شمשן עד-הנה התلت בוי ותדבר אליו קבאים הגידה לי במה תאסר זיאמר אליו אס-תארגון אט-שבוע מחלפות ראי עם-המסכת¹⁴ ותתקע בוגד ותאמור אליו פלשתים עליך שמשון וויקץ משפטו וסע אתרה-ימד הארג ואת-המסכת¹⁵ ותאמור אליו איר תאמור אהבתיך ולבן אין אוית זה שלש פעמים התلت בוי ולא-הגדת לי בפה כח גודל:¹⁶

זיהי כיהצקה לו בדבריה כל-הימים ותאלצחו ותקצר נפשו למות¹⁷ זיגדלה את-כל-לבו זיאמר לה מורה לא-עללה על-ראשי כי-חו אל-הימים און מבטן אס-גלהתוי וסר מכני כחי וחליתי והייתי ככל-האדים¹⁸ ותרא דלילה כירגנד לה את-כל-לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמור עלו הפעם כיהגדי ל¹⁹ את-כל-לבו ועלו אליו סרני פלשתים עליך שמשון ויקץ משפטו ויאמר אצא כפעם בתגלה את-שבוע מחלפות ראיו ותחל לענותך ויסר כהו מעליו²⁰ ותאמור פלשתים עליך שמשון ויאמר ננתן בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו²¹ זיאחו-פו פלשתים ונתקנו את-עינויו ווירידו אותו עזתה ויאסרו-הו בנחות-הימים ויהי טוחן בביות האסירים²² זוחל שער-ראשו לצמח כאשר גלח²³ זירנו פלשתים נאספו לזבח זבח-גדול לדגון אל-היהם ולשמה ויאמרו ננתן אלהון בידון את שמשון אוביינו²⁴ זיראו את-העם ויהללו את-אל-היהם כי אמורנו נתן אלהינו בידון את-זיויבורנו ואת מהריב ארצנו ואשר הרבה את-חולין²⁵ זיהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחקו-לנו זיראו לשמשון מבית האסירים¹³ ויצחק לפניו ויעמידו אותו בין העמודים²⁶ זיאמר שמשון אל-הנער המחזק בידו הנימה אותה וומשנ²⁴ את-העמדים אשר הבית נכנן עליהם ואשען עליהם²⁷ והבאת מל-האנשים והנשים ושםה כל סרני פלשתים ועל-הרגן כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשוק שמשון²⁸ זירוא שמשון אל-היהם ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקי נא אך הפעם הזה האלים ואנקמה נקמת-אתת משתי עמי מפלשתים²⁹ זילפת שמשון את-שנין | עמו-ה התרן אשר הבית נכנן עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו³⁰ זיאמר שמשון תקנות נפשי עם-פלשתים ויט בכח ויפל הבית על-הסרנים ועל-כל-העם אשר-בו ויהיו המותים אשר הנקיות במו-הו ובלם מאשר הנקיות בחמיו³¹ זירוא אתיו וככל-בית אביהו וישאו אתו ויעלו | ויקברו אותו בין צרעה ובין אשთאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את-ישראל עשרים שנה:

" lemma=" "strong=" | "x-morph=" He,R:Sp3fs [1] לה|16:18
" strong=" d:H0631 "x-morph=" He,Td:Vqsmpa [2] האסורים|lemma אסיר|16:21
" strong=" d:H0631 "x-morph=" He,Td:Vqsmpa [3] האסורים|lemma אסיר|16:25
"strong=" c:H4959 "x-morph=" He,C:Vhv2ms:Sp1cs [4] והמשני|lemma מושך|16:26

Chapter 17

¹ והי-איש מחר-אפרים ושם מיכיהו:² ניאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח-לך ואת¹¹ אלית וגם אמרת באזני הננה-כסף אתי אנו לך-חתיו ותאמר אמו ברוך בנו ליהוה:³ נישב את-אליזומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדשתי את-הכסף ליהוה מידי לבני לעשות כסל ומכסה ועתה אשיב-בנו לך:⁴ וישב את-הכסף לאםך ותקח אמו קאטיטים קוף ותתנהו לזרעך וניעשה פסל ומכסה ויהי בבית מיכיהו:⁵ והאיש מיכה לו בית אל-הום ויעש אפוד ותרפים וימלא את-יך אחד מבניו ויהי-לו לךן:⁶ בימים ההם און מלך בישראל איש נשיר בעינו יעשה:⁷ ויהי-נער מבית לחם יהודה ממשפחה יהודה והוא לו והוא גרש-ם:⁸ וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לנור באשר ימצא ויבא הר-אפרים עד-בית מיכה לשבות דרכן:⁹ ויאמר לו מיכה מאין תבא ויאמר אליו לנו אונני מבית לחם יהודה ואונכי הילך לנו באשר אמצע:¹⁰ ויאמר לו מיכה שבה עמד ויהי-לי לאב ולכהן ואונכי את-לך עשרה כסף לימי וערך בגדים ומוחיתך וילך להלן:¹¹ ויאאל הילן לשבת את-האיש ויהי הנער לו אחד מבניו:¹² ומלא מיכה את-יך הלו ויהי-לו הנער לךן ויהי בבית מיכה:¹³ ויאמר מיכה עתה ידעתי כי-יטיב יהוה לי כי הילן הלו לךן:

"strong= "c:H0859b" x-morph= "He,C:Pp2fs" ^{אתה}_{lemma} | ¹¹ וְאַתִּי] 17:2

Chapter 18

בימים אין כלך בישראל ובימים ההם שבעת הדין מבקשך לנו נחלה לשבת כי לא-זפלה לו עד-הימים ההוא בתורה-שבטו וישראל בנהלה² וישלחו בני-ידן | ממשוחחים חמשה אנשיים מקטנות אגושים בינייל מצרעה ומאותה לרגל את-הארץ ולמקרה יואמרו אליהם לכו קחנו את-הארץ וניבאו הר-אפרים עד-בית מילה וילינו שם:³ הנה עט-בית מילה ומה הכוון את-קול הנער הלוי ויטשו שם ויאמרו לו קירבהין הלים ומה-הלו פה:⁴ זיאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה ושיכרני ואהילו לכיה:⁵ זיאמרו לו שאלנו באלהים ונדעה התצללים דרכנו אשר אנחנו הליים עליה:⁶ זיאמר להם הכהן לנו לשולם נכח וזהו דרכם אשר תלוכבה:⁷ זילכו חמשת האנשיים ויבאו ליש ויראו את-העם אשר-בר-ברכה יושבת-לבטח ממשפט צדנים שקט | ובתחזיניכם דבר באץ יונש עזר ורוחקם הפה מצדדים ודבר איזלכם עם-אדם: זיבאו אל-אחיהם צרעא ואשתאל זיאמרו להם אחיהם מה אתם:⁹ זיאמרו קומו גונעה עליהם כי ראיינו את-הארץ והנה טוביה מאד ואתם מחשים אל-תעצלו ליכת לבא לרשות את-הארץ:¹⁰ בכאלם תבואו | אל-עם בטח והארץ רחבת וילם כינתנה אליהם בידכם מוקם אשר איזשם מחוור כל-דבר אשר בארץ:¹¹ ויסעו משם ממשחת הדין מצרעה ומאותה לא-שׁמאות אשׁר חנור כל-מלחקו:¹² וועלן וחנו בקרית ערים ביהודה על-לן קראו למוקם ההוא מנהין עד הימ הזה הנה אחני קריית ערים:¹³ ועברנו משם הר-אפרים ויבאו עד-בית מيكا:¹⁴ זיענו חמשת האנשיים הלהלים לרגל את-הארץ ליש זיאמרו אל-אחיהם הידעתם כי יש בbatis קאלה אפוד ותרפים וופל ומסכה ועתה דענו מה-העתשון:¹⁵ ויטשו שמה זיבאו אל-בית-הנער הלוי בית מيكا ושאלו-לו לשולם:¹⁶ זשׁ-מאות איש חגורים כל-מלחמות נצבים פתח השער אשר מבני-ידן: זיעלו חמשת האנשיים הלהלים לרגל את-הארץ באו שמה לקחו את-הפסל ואת-האפוד ואת-התפקידים ואת-המסכה והכהן נצב פתח השער ומשׁ-מאות האיש החגור כל-המלחמה:¹⁸ אלה באו בית מيكا ויקחו את-הפסל האפוד ואת-התפקידים ואת-המסכה זיאמר אליהם הכהן מה אתה עשים:¹⁹ זיאמרו לו המראש שמייך על-פיר ולב עמלנו והיה-לנו לאב ולchan הטוב | הiotek, כהן לbeit איש אחד או היוטק כהן לשבט ולמשפחחה בישראל:²⁰ זויט לב הכהן ויקח את-האפוד ואת-התפקידים ואת-הפסל ויבא בקרבת העם:²¹ זיפנו זילכו וישימו את-הטף ואת-המקנה ואת-הכובזה לפניהם:²² הפה הריחינו מבית מيكا והאנשיים אשר בbatis אשר עט-בית מילה נזעקו זידבקו את-בני-ידן: זיקראו אל-בני-ידן זיסבו פניהם זיאמרו למלך מה-לך כי נעהתק:²⁴ זיאמר את-אליהו אשר-עשיתי לךחתם ואת-הכהן ותלנו ומה-זה תאקרו אליו מה-לך:²⁵ זיאמרו אליו בני-ידן אל-תשמע קולן עמו פזיפגען בכם אנשיים מרי נפש ואספתה נפשן ונפש ביתך: זילכו בני-ידן לדרךם וירא מיכה כיחס-קם המה מנון זיפנו זישב אל-ביתו:²⁷ הפה לקחו את אשר-עשרה מيكا ואת-הכהן אשר היה-לו זיבאו על-ליש על-עם שקט ובטה וינכו אותם לפיחרב ואת-העיר שרפו באש:²⁸ און מצעל כי רוחקה-היא מצידן זדבר איזלהם עט-אדם והוא בעמך אשר לבית-רחוב ויבנו את-העיר וישבו בה:²⁹ זיקראו שם-העיר-דן בשם-דן איביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם-העיר לראשה:³⁰ זיקימו להם בני-ידן את-הפסל זיהו-תען בזרעם ברונsha הוא זכינו הוו כהנים לשבעת הדין עדים גלות הארץ:³¹ זישימו לעם את-הפסל מיכה אשר עשה כל-ימי חייו בית-האלים בשלח:³²

Chapter 19

1. בימיים הרים ומולר און בישראל וירן | איש לוו גר בירכתי הר-אפרים ויקח לדו אשה פילגש מבית לחם יהודה:² וונגה עליו פולגשנו
ותלך מואתו אל-בית אביה אל-בית לחם יהודה ותהי לישם ימים ארבעה חמשים:³ זוקם אישת וילר אחריה לדבר על-לבנה להшибה⁴ וונגה
עמו וצמד חמורים ותbialהו בית אביה ויראווה אביה הנערה וישמח להקראות.⁵ וווחק-בו חתנו אבוי הנערה ושב אותו שלשת ימים ויאכלו
וישתו ווילינו שם:⁶ וויהי ביום הרבייעו ושביכמו בברker ווקם ללקת ויאמר אבוי הנערה אל-חטמן סעד לבך פת' לחם ואחר תלכו:⁷ וישבו
ויאכלו שניות יחדו ווישטו ויאקרו אבוי הנערה אל-האיש הוואל-נא ולין וויטב לבך:⁸ ווקם האיש ללקת ויפצר-בו חתנו ווישב וילן שם:⁹ ווישכם
בברker ביום החמשין לילכת ויאמר | אבוי הנערה סעד-נא לבבך וההתמהרתו עד-בנות הימים ויאכלו שניהם:¹⁰ ווקם האיש ללקת הוא ופיבשנו
ונערו ויאמר לו חתנו אבוי הנערה הנה נא רפה פיום לעירב לינו-הא הנה חנות הימים לין פה וויטב לבבך והשכמתם מחר לדררכם ולהלכת
לאלהן:¹¹ ולא-אהבה האיש ללון וויקם וילך ויבא עד-רכנכח ובוס היא וירושלם ועמו צמד חמורים חשובים ווילגשנו עמו:¹² הם עס'יבום והיום
גד מאד ויאמר הנער אל-אדין לכהנאנ ונסורה אל-עיר-היבוסי הזאת ווילין בה:¹³ ויאמר אל-לו אדינו לא נסור אל-ער בערבי אשר לא-amber
ישראל הנה ועברנו עד-גבעה:¹⁴ ויאמר לנערו לך נוקרבה באחד המקומות ולון בגבעה אז ברמה:¹⁵ ויעברו וילכו ותבא להם השמש
אל-גבעה אשר לבניין:¹⁶ ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וושב ברחווב הער ויאו איש מאסף-אותם הביתה ללון:¹⁷ והנה | איש זkan
בא מך-עשחו מורה-שדה בערב והאיש מהר אפרים והווא-ער בגבעה ואנשי הפקום בני ימיין:¹⁸ וושא עינוי וויא את-האיש הארץ ברטוב
העיר ויאמר האיש הזקן אנחנו תלך ומאיון תבוא:¹⁹ ויאמר אל-ו עברים אנחנו מבית-לחם יהודה עד-ירכתי הר-אפרים ממש אנחנו ואלך
עד-בית לחם יהודה ואת-בית יהודא אני הילך ואני איש מסף אווני הביתה:²⁰ וגט-תבן גט-מספוא ונש לחמורנו גם לחם ווין ישלי
ולאמתך ולגער עם-עבדיך איין מחסור כל-דבר:²¹ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל-מחסוך עלי לך ברחווב אל-תלן:²² ויביאו לבתו
יבול²³ לחמורים יירחצנו ובליהו ויאכלו ווישתו:²⁴ מהה מיטבים את-לבטם והנה אנשי העיר אנשי בנבייל-על נסבו את-הbatch מתקדקים

על-הדרת ואמרתו אל-האיש בעל הבית הזקן לאמר הווץ א-ת-ה-א-יש א-ש-ר-בָּא אֶל-בֵּיתך וְנִדְעָנו:²³ ויצוֹא א-לְיַהְוָה בְּעַל הַבַּיִת וְיַמְרָא
אל-הַמִּלְחָמָה אֶל-אֲחֵי אֲשֶׁר-בָּא הָאִיש הַזֶּה אֶל-בֵּיתִי אֶל-תַּעֲשֶׂו אֶת-הַגְּבָלָה הַזֹּאת:²⁴ הַגְּנָבָה בְּתַי הַבְּטוֹלָה וּפְלִגְשָׁהוּ אֶזְרָחָה-גָּנָא
אַוְתָם וְעַנוֹ אַוְתָם וְעַשְׂוֹ לְהַטְבָה בְּעַיְנִים וְאִישׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשֶׂו דָבָר הַגְּבָלָה הַזֹּאת:²⁵ וְלֹא-אָבְנוּ אַהֲנִים לְשָׁמֶן לוּ וַיַּחַזֵּק הָאִיש בְּפֻלִגְשָׁה
וַיֵּצֵא אֶל-הַיָּם הַחֹזֵן וַיַּדְעַו אַוְתָה וַיַּתְעַלְמָר בָּהּ כִּילְלִילָה עַד-בְּבָקָר וַיַּשְׁלַחַת כְּעַל-וּתְמָרָה הַשְׁחָר:²⁶ וַיַּתְבַּא הָאִיש לְפִנְתַּח הַבָּקָר וַיְמַלֵּפֶת
בִּית-הַאִיש אֲשֶׁר-אָדוֹנָה שֶׁם עַד-הָאָבוֹר:²⁷ וַיַּקְרֵם אֲדוֹנָה בְּבָקָר וַיְפַתֵּח דָלְתֹות הַבַּיִת וַיַּצְא לְלַכֵּת לְדַרְכָו וַיַּהַגֵּשׁ פִּלְגָשׁוּ נְפָלָת פַתְח הַבַּיִת
וַיַּדְיֵה עַל-הַסְף:²⁸ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָו קְוֹמִי וְנִלְכָה אַוְנוֹ עַנְהָ וַיַּקְחֵה עַל-הַחֲמָר וַיַּקְרֵם הָאִיש וַיַּלְךְ לְמִקְמוֹ:²⁹ יָבָא אֶל-בֵּיתוּ וַיַּקְרֵחַ אֶת-הַמְּאַכְלָת וַיַּחַזֵּק
בְּפֻלִגְשָׁה וַיִּתְהַהֵה לְעַצְמָה לְשָׁנִים עָשֶׂר נִמְחָקָם וַיַּשְׁלַחַת בְּכָל גְּבֹועַ וּשְׁרָאֵל:³⁰ וַיְהִי כָּל-הַרְאָה וַיֹּאמֶר לְאִנְהָיוֹתָה וְלֹא-ינְרָאָתָה כֵּזָאת לְמִזְמָם
על-לוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מְאַרְץ מִצְרָיִם עַד הַיּוֹם הַהוּא שִׁימְוֹלָכֶם עֲלֵיהֶם עַצְוָ וְדַבְרָו:

"strong= "I:H7725" x-morph= "He,R:Vhc:Sp3ms" lemma= "שׁוב" | להשיבו |¹ 19:3

"strong= "H3212" x-morph= "He,Vqv2ms:Sh" lemma=ילך [19:13]

"strong= "c:H1101b" x-morph= "בָּל" lemma= בָּל [3] 19:21

בָּלֹות | 19:25 lemma=עַלְהָ x-morph="He,R>Vqc" strong="b:H5927">עַלְהָ

Chapter 20

1. ויצא כ-לבני ירושאל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד-באר שבע וארכ' הגלעד אל-יהוה המצהה:² יתיצבו פנות כל-העם כל שבתי ישראל בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב:³ וישמעו בני בנימן כירלו בניו-ישראל המצהה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נריתה הרעה הזאת:⁴ וכן האיש הלו איש האשנה הנרצחה ויאכזר הנגעתה אשר לבניון באתי אני ופילגשי ולון:⁵ ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי אהבתך לילא אותו דכו להרג ואת-פִּילגְשֵׁי ענו ותמתה:⁶ ואח' בפיילגשי ואנתה ואשלחה בכל-שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל:⁷ הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועזה הלם:⁸ ויקם כל-העם כאיש אחד לאומר לא נלך איש לאחלו ולא נסור איש לביתנו:⁹ ועתה זה הדבר אשר נעשה לנו-העלה בגולן:¹⁰ ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל | שבטי ישראל ומאה אלף ואלף לרובבה לךחת צדה לעם לעשות לבואם לנבע בנימן ככל-הנבללה אשר עשה בישראל:¹¹ ואסף כל-איש ישראל אל-העיר כאיש אחד חברים:¹² וישראלו שבטי ישראל אנשים בכל-שבטי בנימן לאומר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בהם:¹³ ועתה תנ' מותה האנשים בונרבל'על אשר בגבעה וכמיום ובערה ועה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בעזול אוחרים בניו-ישראל:¹⁴ ויאספו בנימן מושביהם הגבעה לצאת למלחמה עמי-בני ישראל:¹⁵ ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מלחמים עשרים וששה אלף שלח' חרב לבד מושבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור:¹⁶ מכל | העם הזה שבע מאות איש בחור אחר יד' ימינו כל-זה קלע באבן אל-השורה ולא יחתה:¹⁷ איש ישראל ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל-זה איש מלחמה:¹⁸ ויקמו ויעלו בתי-אל ויאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי עלה-לנו בתחלת למלחמה עם-בני נימן ויאמר והוה בתחלתו:¹⁹ ויקומו בני-בנימן בברק ויחנו על-הגבעה:²⁰ ויצא איש ישראל למלחמה עם-בנימן ויערכו אתם איש-ישראל מליחה אל-הגבעה:²¹ ויצאו בני-בנימן מ الرحבה וושחותו בישראל ביןם ההוא שנים ועשרים אלף איש ארץ-ה:²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה עם-בני נימן אחוי ויאמר היהם ביום הראשון:²³ ויעלו בניו-ישראל ויבכו לפניו יהוה עד-הערב ויאלו ביהוה לאמר האסיך' לנטש למלחמה עם-בני נימן אחוי ויאמר היהם עלו אליו:²⁴ ויקרבו בניו-ישראל אל-בני נימן ביום השני:²⁵ ויצא כל-בני ישראל וכל-העם לחראותם | מ الرحבה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמונת עשר אלף איש ארץ-ה כל-לה שלפו חרב:²⁶ ויעלו כל-בני ישראל וכל-העם ויבאו בתי-אל ויבכו וישבו שם לפניו יהוה ויצומו ביום היה הוא עד-הערב ויעלו עלות ושלמים לפניו יהוה:²⁷ וישאלו בניו-ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים בהםם הם:²⁸ ביום היה הוא ברא-הארון עבד | לפניו ביום ההם לאמור האסיך' עוד לנצח למלחמה עם-בני-בנימן אחוי אסיך' א-חדר ויאמר יהוה עלו כי מחר אתנונו בידך:²⁹ וישם ישראל ארבעים אל-הגבעה סביר:³⁰ ויעלו בניו-ישראל אל-בני נימן ביום השלישי ויערכו אל-הגבעה כפעם בפעם: ויצאו בני-בנימן לקרiat העם הנתקעו מרח' העיר וניחלו להכות מרהם כפעם | בפעם בمسئלות אשר אהת עלה ביט-אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל:³² ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו נססה ונתתקנו מרח' העיר אל-הمسئלות:³³ מכל | איש ישראל קמו ממוקמו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממוקמו ממערה-גבעה:³⁴ ויבאו מנגד לגבעה עשרה אלפיים איש בחור מכל-ישראל והמחלמה כבדה והם לא ידעו כירנעת עלייהם הרעה:³⁵ וילך יהוה | את-בניון לפניו ישראל וישחיתו בני ישראל בבניון ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל-לה שלף חרב:³⁶ ו/orו בני-בנימן כי נגפו ויתנו איש-ישראל מוקם לבניון כי בטחו אל-הארב אשר שמו אל-הגבעה:³⁷ והארב החיוו ויפשטו אל-הגבעה וימשר הארב וניר את-כל-העיר לפיחרב:³⁸ והמועד היה לאיש ישראל עם-הארב הרבה להעלותם משאת העשן מרח' העיר:³⁹ והפהר איש-ישראל במלחמה ובונמלן החל להכות חללים באיש-ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגף הוא לפניו כפלחה הראשונה:⁴⁰ והപשאות הchallenge לעלות מרח' העיר עמדו שען ויפן בנימן אחריו והנה עלה כל-העיר השמיימה:⁴¹ איש ישראל הפך ויבחן איש בנימן כי ראה כירנעה עלייו הרעה:⁴² ויפנו לפניו איש ישראל אל-דרר המדבר המליך הדר'יקתחו ואשר מערלים משיחיתם אותו בתוכן:⁴³ כתרו את-בניון הרדייפה מנוחה הדרייחו עד נכח הגבעה מפוזר-שם: ויפן מוריימו שmorphesar אל-איש את-כל-לה אושיחיל:⁴⁵ ויפנו ויוטו המדורה אל-קלע הכרמו ויעללו רמסילות חמישת אלפי

איש וידבוקו אחריו עד-גדעם וכי ממנה אלף איש:⁴⁶ זיהו כל-הנפליים מבניין עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את-כל-אלה אנטיש-חיל:⁴⁷ יפו ונסו המדבירה אל-סלע הרמן שיש מאות איש ושבו בסלע רמן ארבעה חדשים:⁴⁸ ואוש וישראל שבע אל-בני בניין ויכם לפיתר מער מותם עד-בהמה עד כל-הערים הנמצאות שלחו באש:

Chapter 21

¹ איש וישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנה לאיתן בתו לבניין לאשה:² זיבא העם בית-ישראל ושבו שם עד-העיר לפנֵי האלים וישאו הרים ויבנו בכינדרות:³ זיאמרו למה והוה אלהי ישראל כי היה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד:⁴ זיהו ממחלה ושכמו העם זיבנו-שם מזבח ויעלו עלות ושלמים:⁵ זיאמרו בני ישראל מי אשר לא-עלתה בקהל מכל-שבטי ישראל אל-יהונה כי השבואה הגודלה הייתה לאשר לא-עללה אל-יהונה המצפה לאמר מות יומת:⁶ זינחו בני ישראל אל-בניין אחיו זיאמרו גנ-ך העם שבט אחד מישראל:⁷ מה-נעשה להם לנוגנים לנשים ואנחנו בורווה לבתו תמלתם מבנותינו נשיטים:⁸ זאקלו כי אקי' משפטם וישראל אשר לא-עללה אל-יהונה המצפה והנה לא בא-איש אל-המבחן מיבש גלעד אל-הקהל:⁹ זיתפקד העם והנה אירשם איש מושבי בוש גלעד:¹⁰ זישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף איש מבני החיל ויצעו אותם לאמר לך' והיכתם אתי'ושבי ובש גלעד לפייחר ובניהם והטף:¹¹ זהה הדבר אשר מעשו כל-זיכר וכל-אשה יקעת משכבר-זכר תחרים:¹² זמצאו מושבון | זביש גלעד ארבע כאות ונעה בтолה אשר לא-זיהה איש למשכב זכר זיבאו אותו אל-המבחן שלה אשר בארץ כנעני:¹³ זישלחו כל-העדה וידברו אל-בני בניין אשר בסלע רמן ויקראו להם שלום:¹⁴ זישב בניין בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חזו מנסי בבש גלעד ולא-מצאו להם כן:¹⁵ והעם נחם לבניין כי-עשה והנה פרץ בשפטו ישראל:¹⁶ זיאמרו זיהו העדה מה-נעשה לנוגנים לנשיטים כירנשמה מבניין לא-ימחה שבט מישראל:¹⁷ זיאמרו לא נוכל לחתלם נשים מבנותינו כירנשבו בני-ישראל לאמר אוורו נתן אשא לבניין:¹⁸ זיאמרו הנה חגיוה בשלוי מימיים זמיימה אשר מצפונה לבית-ישראל מזרחה המשל העלה מבית-ישראל שכך ומנגב ללבונה:¹⁹ זויצן²⁰ א-ת-בנִי בניין לאמר לך' והלכתם בקרים:²¹ וראיתם והנה אס-יאנו בנות-ישראל לחול במלחמות ויצאתם מורה-קרים וחתפתם לכם איש אשתו מבנות שלוי והלכתם הארץ בניין:²² זהה כירבאו אבותם או אחיהם ליריב²³ אלינו זאמנו אליהם חננו אוטם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כתע תашום:²⁴ זעשיך בני בניין וישאו נשים למסטר מורה-חולות אשר גלו ולכו וישבו אל-נחלות ויננו א-ת-ה-ערים וישבו בהם:²⁵ זיתהלך משם בני-ישראל בעת ההיא איש לשפטו ולמשפטתו יצאו משם איש לנחלתנו: זיבאים ה הם אין מלך בישראל איש הי-שר בעיון יעשה:

"strong= "c:H6680" x-morph= "He,C:Vpw3mp lemma= "צוה" 21:20
"strong= "I:H7378" x-morph= "He,R:Vqc lemma= "ריב" 21:22

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community